O călătorie provocatoare în lumea interioară a ființei mecanice (Part. I)

On Mai 07, 2013

Identifică configurația particulară a omului luat prizonier de propriile gânduri, astfel încât percepția ta asupra identității sale reale să nu se deformeze.

Doi ochi sticlesc de nerăbdare, în timp ce nobilul sentiment al răspunderii față de propria ființă se dezlănțuie cu forță uriașă. În domnul Hobbs totul răsună în gol. Perechea de electroni a legăturii covalente care gravitează în jurul stabilității și statorniciei sale se repartizează între cele două nuclee: a cugetării, care declanșează în el mecanica specifică unei autocunoașteri depline, și a simțirii care coexistă, fără a fi atinsă.

Căci, da, domnul Hobbs a pătruns în marea încăpere, atât de bine securizată, în care se aflau diamantele. Se uită mecanic la nestematele din jur. Şi fără să gândească prea mult, urmărind spiritul răzbunării, fără să fie cuprins de fascinația căutătorilor de comori, se lasă împins în direcția chemării sale, a scopului său mult râvnit.

În spatele a tot ceea ce-l motivează, ținându-l prizonier într-un egoism orb, într-o colivie a decadenței individuale, a demenței temporare, se îngrămădesc gândurile răzbunătoare în nerăbdarea lor de a-și primi răsplata. Numai ele, gândurile, supraîncărcate și suprastimulate, numai ele stabilesc deosebirea dintre " *ce* " și " *cum* ", dintre staționare și mișcare, dintre reîntoarcerea în trecut și raportarea la prezentul care își confiscă propriul trecut.

Acaparat mai puțin de feeria acestor lumini și sclipiri, cât mai ales de senzația de izbândă totală, lui Hobbs nu i-a mai rămas decât să ia, cu mâna dușmănoasă, fiecare diamant în parte. Mâna pe care mecanic o împinge înainte înșfăcă categoric fiecare diamant, de la cel mai mic la cel mai mare, ca și cum nu i-ar fi aparținut lui, ci acelei constante de a fi, tăinuite, acelei forțe impunătoare și încrezătoare care se ridică împotriva conștiinței sale curate.

Leadership: Te lași împins în direcția unei chemări care țâșnește din adâncimea unei existențe subordonate rațiunii sau simțirii, prin faptul că nu poți să-ți stăpânești reacțiile și răspunsurile la încercările vieții?

Tot ceea ce te motivează, te ține prizonier într-un egoism orb, într-o colivie a decadenței individuale? Te poți impune în fața acelei forțe mistificatoare care se ridică împotriva conștiinței tale curate?

Semnificația leadershipului depășește zona strictă a profesiei, repoziționându-se în zona strictă a tiparului de "uzură" individului, în sfera identității sale reale. Ea se impune, în consecință, a fi interpretată prin analiza laturii invizibile a personalității care se manifestă printr-un comportament neprevăzut.

Importanța evoluției liderului, de la ipostazele variate în care își înfățișează modelul de personalitate, respectiv caracterul, își găsește expresia ei cea mai pregnantă în fiecare detaliu, în anumite comportamente, sau în afecțiuni de ordin psihic sau emoțional.

Când nobilul sentiment al răspunderii, căruia îi încredințezi toată ființa, se dezlănțuie cu o forță uriașă, piere instantaneu acea gândire concentrată, necesară formării și funcționării personalității la standardele înalte. Ai senzația că îți împietrește mintea, care o ia mai degrabă razna, alunecă pe panta alunecoasă – a fățărniciei, a vieții duble, a personalității multiple, a demenței – ducând în final, la autodistrugere.

În acest caz leadershipul devine complet imobil și asfixiat, își încetinește dezvoltarea, nu mai poate genera stimuli pozitivi, nu mai poate da omului o formă bine definită care să-i permită să-și exercite corect puterea.

Leadership: Cunoașterea existenței tale se acumulează pe temerile și speranțele apărute în faza de formare a gândirii din perioada unei maturități constrânsă să schimbe complet peisajul mental pe care l-ai proiectat de-a lungul unei viziuni mult prea idealiste?

Să te afli de partea învinsului înseamnă să te îndrepți spre o destinație în care se întrepătrund necesitățile unei existențe frământate și credința bazată doar pe evaluarea unei singure părți a ansablului de principii și valori care deosebesc măreția omului de rătăcirea dementă a animalului dresat de acea parte a societății umane care este înstrăinată de Dumnezeu.

Domnul Hobbs n-a cunoscut suferința cea mai amară decât după moartea soției sale, fapt ce l-a determinat să caute răzbunare. Până la producerea acestui eveniment nefast, viața i s-a așezat înainte ca o poveste liniștită de iubire. A fost un șoc total. Omul care experimentează la nivel psihic și emoțional valurile de energie negativă, acele mișcări periodice sau neperiodice extremiste ce declanșează o adevărată criză în propria lui viață, își despoaie știința, filozofia, de strălucitorul vestmânt al gândirii bine direcționate, al conștiinței curate și al simțirii blânde, mature.

Nu degeaba spunea Balzac: *" Mulți oameni au luat drept energie încrederea pe care ți-o dau iluziile. "* În special iluzia că poți face orice dorești, fără să fii nevoie să te sincronizezi cu ceilalți oameni din jur, influențându-le excesiv dezaprobarea față de felul tău de a fi. Iluzia că poți să te ridici mecanic deasupra a tot ce te leagă de Omul din tine, cu o iscusință nemaipomenită, chiar cu prețul prăbușirii în gol.

Leadership: Cele mai înalte țeluri ale științei tale pot să capete un relief puternic în ecuația unei profunde transformări a vieții care aduce cu ea o negare a menirii de a fi?

Leadership înseamnă să-i influențezi pe ceilalți oameni prin puterea exemplului. Dar ce exemplu poate da un lider care, înrobit de pornirile cauzate de un exces de adrenalină, acaparat de senzația de izbândă totală, înșfăcă lacom orice pare de valoare indiferent de consecințe?

Domnul Hobbs și-a folosit toate capacitățile, mult peste măsura așteptărilor sale și ale tuturor celor din jurul său, pentru a jefui o bancă într-un mod cât se poate de ingenios. El nu și-a negat menirea pe care dintr-o dată a știut că trebuie să o împlinească, nu a simțit nicio remușcare. Dar nici n-a mai fost același om ca înainte, a devenit o forță de reacție împotriva fenomenului numit "corupție sau injustiție". Abia într-un moment crud al vieții își scoate omul la iveală genialitatea și caracterul.

Ţelul suprem al științei sale nu a fost să jefuiască o bancă, ci să-și dovedească lui însuși că este indispensabil prăbușirii unui sistem riguros care coordonează viețile oamenilor.

Împodobindu-și personalitatea cu strălucitoarele culori ale ignoranței și dorinței sale nestăpânite, inconștient el se transformă în ceva ce nu trebuie să fie. Într-o necunoscută obținută dintr-o mulțime de combinații posibile, din care niciuna potrivită, pe care inima și emoțiile le acceptă doar temporar, ca pe un test. Cât timp va rezista el acestei schimbări pe care oamenii, bineînțeles, o vor sesiza cu ușurință și o vor dezaproba?

Dar mai important decât atât este reacția lui ulterioară. Va avea liderul curajul să-și suporte

starea de delir?

Atunci când ecoul integrității nu-i va mai răspunde, atunci când va răsuna vocea de trâmbițaș a Eului său, a infractorului profund, care își va da seama cât de fatală e situația în care singur s-a pus, în marea unitate a realității, cele mai înalte țeluri ale științei sale vor mai putea să capete un relief puternic? Vor mai putea să capete o culoare atât de vibrantă, încât toți oamenii să poată să-l înțeleagă, și să se nutrească ei înșiși cu acea hrană corespunzătoare desăvârșirii?

Leadershipul are ca fundament atingerea unei maturități care să aducă cu sine consistență în a practica prudența față de darurile vieții și efortul de cultivare a unui simț al calmului în fața unei eventuale răsturnări de situație.

O călătorie provocatoare în lumea interioară a ființei mecanice desemnează acea minunată ocazie de a plonja în esența ființei liderului și de a-i descoperi potențialul încă prea puțin cunoscut. În același timp face obiectul suspiciunii și al fascinației față de ceea ce este el cu adevărat atunci când se abate de la norme și normal, față de ceea ce este straniu și neobișnuit la el.

Dacă vrei să înțelegi mai bine partea umană a leadershipului, identifică configurația particulară a omului luat prizonier de propriile gânduri, astfel încât percepția ta asupra identității sale reale să nu se deformeze.

* Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/o-calatorie-provocatoare-in-lumea-interioara-a-fiintei-mecani